

mandato di arresto, oppure da altro equi-valente atto, spediti in ogni caso in forza di decisione dell'Autorità competente nel rispettivo Stato. Nel mandato dovrà essere designato il reato pel quale si domanda la estradizione, e la pena di cui è possibile secondo le leggi dello Stato richiedente. Si aggiungeranno anche i connotati per facilitare le ricerche e l'arresto del delinquente e stabilirne la identità.

Article 8.

Nel caso di estradizione, l'imputato o condannato si consegnerà unitamente alle carte a lui sorprese, o compilate in occasione del suo arresto dalle Autorità del Governo richiesto ed agli oggetti che come relativi al reato si trovassero assicurati dalle Autorità medesime.

Article 9.

Gli oggetti sì furtivi che non furtivi, i quali nel corso del processo si riconoscessero appartenere a terze persone, dovranno dopo che se ne sarà fatto l'uso opportuno nel processo medesimo, restituirsì senza spesa veruna ai rispettivi proprietari, sempre che in seguito di legittima prova da dedursi innanzi il Giudice competente del luogo di loro domicilio, o avanti quello della causa, abbiano essi riportato su di ciò decreto favorevole.

La precedente disposizione verrà applicata anche nel caso in cui l'imputato o condannato fosse suddito dello Stato al quale venne diretta la domanda e la cui estradizione non deve quindi aver luogo a tenore dell'Art. 4.

Article 10.

Qualora per la formazione del processo occorra ad uno Stato la deposizione

kacího aneb jiné listiny rovné platnosti, kteréž listiny vždy podlé usnesení příslušného úřadu toho jistého státu vyhotoveny býti mají. V rozkazu zatýkacím pojmenován býti má čin trestný, pro který se za vydání pachatele žádá, a ustanovení trestní, ježto se na něj vztahuje podlé zákonů toho státu, který za vydání žádá. Též se přiložiti má popsání osoby, aby se zločinec snadněji mohl vyhledati a zatkouti a mohlo se na jisto postavit, že jest to pravá osoba.

Článek 8.

Vydali se obviněný nebo odsouzený, mají se zarověn s ním odevzdati papíry, u něho nalezené nebo při zatčení jeho od úřadů vlády požádané zabavené, též věci, kteréž úřadové jmenovaní, jakož ke zločinu se vztahující, v bezpečné schovaní vzali.

Článek 9.

Věci odezinené, jakož i věci jiné, o nichž by se v běhu řízení soudního shledalo, že náležejí někomu jinému, mají se majitelům jich bez útrat navrátit, když jich bylo k řízení tomuto užilo, ač byloli jim po zákonnému průkazu před soudcem příslušným toho místa, kde probývají, nebo před soudcem vyšetřovacím dano dobré vysvědčení.

Ustanovení toto vztahuje se též na tu případnost, když obviněný nebo odsouzený jest poddaný státu požádaného, a když se tedy podlé čl. 4 vydávat nemá.

Článek 10.

Když jest potřeba, aby se k instrukci řízení trestního v jednom státu vyslechli